

## τερπνός

**τερπνός, -ή, -ο,** επίθ. [<αρχ. τερπνός], τερπνός·

- συνδυάζει το τερπνόν μετά του ωφελίμου, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος συνδυάζει τη διασκέδαση, την ψυχαγωγία με το όφελος, το κέρδος ή τη μόρφωση: «ό,τι και να κάνει αυτός ο άνθρωπος, συνδυάζει πάντα το τερπνόν μετά του ωφελίμου κι έτσι είναι διπλά κερδισμένος || το διάβασμα συνδυάζει το τερπνόν μετά του ωφελίμου, γιατί και περνάει κανείς ευχάριστα, αλλά και μορφώνεται».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας